

dette Punkt i Overensstemmelse med et Par andre Steder i Lovudkastet, hvor en lignende Forandring blev foretaget ved 2den Behandling. Forslaget under Nr. 4 gaaer ud paa at sætte et Komma, som ved en Trykfeil var ubeladt i et til 2den Behandling stillet og vedtaget Forslag. Den meget ærede Justitsministers Forslag under Nr. 5 og det af 15 Medlemmer under Nr. 6 stillede gaae væsentlig ud paa det Samme; jeg for mit Vedkommende anseer det for ligegyldigt, hvilket af disse 2 Forslag der bliver vedtaget, og, som af den høitærede Formand bemærket, vil der ikke blive Spørgsmaal om Forslaget under Nr. 6, naar det under Nr. 5 bliver vedtaget. Hvad Forslaget under Nr. 7 angaaer, som vil komme under Afstemning i 3 Dele, og som gaaer ud paa at rette nogle Citater i enkelte Paragrapher, hvilke Rettelser staae i Forbindelse med de to nye Paragrapher, som bleve vedtagne ved forrige Behandling, da skal jeg med Hensyn til den første Rettelse bemærke, at jeg antog — og flere af de ærede Medlemmer ere formeentlig gaaede ud fra den samme Forudsætning — at det var Meningen hos de ærede Medlemmer, der stillede Forslag om hine 2 Paragrapher forrige Gang, at de vilde have den paafølgende Paragraph, nemlig § 45, udvidet til ogsaa at omfatte den af dem foreslaaede nye § 44. Jeg skal ikke nærmere fremstille de Grunde, som bevægede mig til at ansee dette for de ærede Forslagsstilleres Mening; jeg stillede Forslaget saaledes, som jeg har gjort det, da det ikke var mig muligt derom at conferere navnlig med det ærede Medlem, der især havde ført Ordet for de ommeldte nye Paragrapher, men da jeg imidlertid har bragt i Erfaring, at det er en Misforstaaelse fra min Side, frasvalder jeg forsaavidt Forslaget under Nr. 7.

Formanden: Den første Deel af Forslaget under Nr. 7, den Deel nemlig, som vedrører en Forandring i den nuværende § 45, er saaledes frasvalden; jeg antager, at det er paa samtlige Forslagsstilleres Vegne.

Klein: Jeg troer nok, at jeg tør erklære det (Stemmer: Ja! ja!).

Da Ingen optog det saaledes frasvaldne Forslag, var det altsaa bortfaldet.

Justitsministeren: Under 2den Behandling har jeg motiveret den Mening, at man ikke i Loven burde optage den Forfrist, som Endringsforslaget under Nr. 2, stillet af endeel ærede Rigsdagsmænd, gaaer ud paa nu at faae ubeladt. Jeg skal derfor indskrænke mig til nu at høre, at jeg allerede i de af mig da fremhævede Mangler med Hensyn til Affattelsen af denne Forfrist finder Grunde, som afgjørende tale for, at en saadan Bestemmelse ikke kan finde Plads i Loven. Endringsforslaget under Nr. 5 har jeg stillet saaledes, at der imellem de to deri betegnede Ord skulde indstudies et „eller“. Jeg troer, det vil være den Maade, hvorpaa det sikkest vil komme til at fremtræde i Loven, at der i Paragraphen er Tale om tre Alternativer. Ved det sidste Endringsforslag med Hensyn til Tiden, da Loven skulde træde i Kraft, har jeg tilladt mig at foreslaae denne bestemt til den 1ste Januar 1862. Skjøndt jeg ønsker, at Loven snarest muligt maatte komme til at træde i Virksomhed, har jeg ikke turdet foreslaae nogen tidligere Termin, navnlig af Hensyn til de Vanskeligheder, som kunde indtræde med Hensyn til Tilveiebringelsen af det fornødne Localé, en Betragtning, som har vundet saameget mere i Kraft for mig, som Bestemmelserne om Dffentlighed og Mundtlighed gjøre, at der vel maa stilles andre Fordringer til Localéet, end naar der blot var Spørgsmaal om Plads for selve Rettens Medlemmer og dens Justitscomptoir.

Siften: Det vil være i det ærede Things Erindring, at jeg tilligemed en anden Rigsdagsmand (N. Hage) stillede det Endringsforslag ved Sagens anden Behandling, som der nu er Spørgsmaal om at stemme ud. Efter de Udtalelser, som den høitærede Justitsminister har fundet sig foranlediget til at gjøre med Hensyn til Strandsingsager, finder jeg mig imidlertid beføiet til at opfordre de Herrer, der stemte for Endringsforslaget ved anden Behandling, til igjen at stemme det ud.